

שיגעון גדלות או תסניך רדיפה?

האורח להגיע, מקבל אישור, ומתיר לו לעלות.

אין גישה

ליועץ

כשהגיע שריהמישפטם החדש, שמואל תמיר, למישרד, הוא החליט כי סידורי הביטחון האישי שלו אינם מספקים.

אחת ההוראות הראשונות שתיקן בתפקידו כשר-מישפטם, היתה להסוס את לישיכתו הצמודה בדלת-ברזל, הנפתחת על-ידי מיתקן אלקטרוני מיוחד. מי שרוצה להיכנס ללישיכה, הנמצאת בקומה השנייה של הבניין, חייב ללחוץ על זמ"ז. אחת ממזכירותיו של תמיר, ראש-לישיכתו הנאמנה נורית חפץ העובדת בש"ע, עות הבוקר, או אירית אהרנובקיץ, העובדת בשעות הערב, שואלת באמצעות מכ"שיר אינטרקום מיוחד מי המזמזם. אם השר או פקידותיו חושבים שהאורח הבא אליהם, או עובד מישרד-המישפטם ה'מבקש להתייעץ עם השר ראוי להיכנס. נשמע זמזום נוסף והדלת נפתחת.

"הצדק חייב לא רק להיעשות, אלא גם להיראות!" מי כמו שר-המישפטם של מדינת-ישראל ועורך-הדין הוותיק, שמואל תמיר, יודע זאת. אולם תמיר החליט שאם הצדק חייב להיראות, אין הוא צריך להיראות אצלו בלישיכה דווקא. הוא נעל את הלישיכה שלו שבישרד-המישפטם בירושלים במערכת סבוכה של שערים אלקטרוניים ומערכות קשר-פנימי, אפילו לפני עוזריו הבכירים ביותר ולפני הפקידים הבכירים ביותר של מישרד-המישפטם.

כאשר החליטה הממשלה, אחרי מלחמת ששת-הימים, כי מישרד-המישפטם יעבור לשיכון במזרח-ירושלים, היה ברור או כי עצם ההעברה קשור בבעיות ביטחוניות מסויימות, אשר לא היו מתעוררות אילו נשאר המישרד במערב העיר. שעה שמתב האדריכלים הפכו את לישיכת שר-המישפטם הלישיכה המפוארת והיפה ביותר בארץ, עסקו אנשי-ביטחון בבניית מחסום אלקטרוני, המורם בכל פעם ש'מכונת מוכרת מעוניינת להיכנס לרחבה שלפני הבניין רחבי-המידות, ובהצבת סורגים על-פני דלת-הכניסה לבניין. אורח שהיה מגיע למישרד-המישפטם

שר-המישפטם שמואל תמיר הסתגר במיבצר אלקטרוני, ועל את

הדלת לפני היועץ-המישפטי-למשלה ומוכ"ל מישרדו, ודורש כי מזכירתו

תאשר אישית גם את כניסתם של פקידים בכירים המבקשים לראותו

מצויה דלת, שבתקופת צדוק היתה נפתחת לשני הצדדים. כאשר היה העוזר צריך לשאול משהו את השר שלו, הוא היה נוקש עליה ופותח אותה, וכשהיה השר צריך לשאול דבר-מה את העוזר שלו היה הוא פותח את הדלת, לא תמיד בי ליוויית נקישת מתאימה.

אולם על הנגרים והמסגרים, שהקימו את מיבצרו הפרטי של תמיר, הוטלה עבר-דה נוספת: להתקין את הדלת שבין חדר השר לבין חדר עוזרו כך, שהיא תיפתח רק מהצד של חדר השר. כשהעוזר רוצה לדבר עתה עם בוס שלו, הוא צריך לעבור דרך הלישיכה, ואת המסגרת של נורית חפץ.

אל הלישיכה נפתחות עוד דלתות אחדות: האחת של יועץ שר-המישפטם ל'ענייני-הוק, היים קלוגמן; השנייה של מנכ"ל המישרד, מאיר גבאי והשלישית של היועץ-המישפטי-למשלה, הפרופסור אהרון ברק. הדלתות של גבאי וברק, ה' מובילות ישר ללישיכה, ננעלו. תמיר רצה שהיועץ המישפטי לממשלה והמנכ"ל של מישרדו יעברו את מחסום האינטרקום ואת המחסום של נורית חפץ, בכל פעם שירצו להיכנס אליו או ללישיכה שלו. הפרופסור ברק לא הגיב. יש המספרים כי בפני המקורבים אליו ביותר הוא הייך על כך בעדיניות. אולם ברק אינו מתחשב ביותר בגינוני-כבוד, ולא ראה אסון בכך שעליו ללחוץ על האינטרקום כמו כל פקיד במישרד, אולם גבאי רתח מכעס, ובמינון הבניין שבקומה התחתונה אפשר היה לשמוע את רטינותיו.

שהיה עוזרם של חיים צדוק ושל חיים משה שפירא. אולם גוטמן סולק, ואת מקומו תפס צעיר בשם חיים סאמט. בין החדר של העוזר לבין החדר של השר

אל הלישיכה צמודים כמה חדרים נוס'פים. בין הלישיכה לבין חדרו של השר מצוי חדרו של עוזר השר. עד תחילת החודש היה זה יחיאל ("חיליק") גוטמן,

ברחוב צלאח-אל-דין בירושלים נאלץ להזדהות בשער, ואחר-כך בדלת-הכניסה לבניין. הוא היה מובל אל נוטריומנאי, שהיה מתקשר אל המישרד שאליו רצה

ראש-לישיכה נורית חפץ
— כפתור סמוי

יועץ-מישפטי אהרון ברק
— אחרי הגיוון

מחיצות

וכפתורים

היתה זו דווקא נורית חפץ, הנאמנה לתמיר — המשרתת אותו כבר שנים רבות, עוד כשהיה חבר-כנסת בלתי-חשיב — שהבינה את המישיגה, לפחות בכל ה' (המשך בעמוד 24)